

Έναν χρόνο μετά, η συμμαχία ανάμεσα στους σοσιαλιστές, τους κομμουνιστές και το Μπλοκ της Αριστεράς εξακολουθεί να βρίσκεται στη θέση του και κανένα διαζύγιο δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Όταν αυτό το παράξενο τρίγωνο έφθασε στην εξουσία στις 26 Νοεμβρίου 2015 στην Πορτογαλία, κανένας δεν στοιχημάτιζε ότι θα διαρκέσει. Έναν χρόνο μετά, η συμμαχία ανάμεσα στους σοσιαλιστές, τους κομμουνιστές και το Μπλοκ της Αριστεράς (φωτογραφία από συγκέντρωσή του) εξακολουθεί να βρίσκεται στη θέση του και κανένα διαζύγιο δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Παρά την ήττα του στις βουλευτικές εκλογές του Οκτωβρίου 2015 από τη δεξιά, η οποία ήρθε πρώτη, το Σοσιαλιστικό Κόμμα κατάφερε την τελευταία στιγμή να σχηματίσει κυβέρνηση, χάρη στην πρωτοφανή υποστήριξή του στο κοινοβούλιο από τη ριζοσπαστική αριστερά.

«Τρεις μήνες πριν από τις εκλογές, εξακολουθούσαμε να είμαστε οι χειρότεροι αντίπαλοι. Τώρα πλέον πιστεύουμε πως θα φθάσουμε στο τέλος της θητείας μας το 2019», σχολιάζει η υφυπουργός αρμόδια για την Ευρώπη Μαργκαρίτα Μάρκες.

Η αποσαφήνιση της σχέσης ανάμεσα στο Σοσιαλιστικό Κόμμα (PS) και το Κομμουνιστικό Κόμμα (PCP), από τα πιο ορθόδοξα της Ευρώπης, δεν είναι εύκολη δουλειά: «Μετά την Επανάσταση των γαρυφάλλων του 1974, έπρεπε να εξηγήσουμε γιατί το PCP ήταν εχθρός μας και τώρα το θέμα είναι να πείσουμε για το αντίθετο», λέει χαμογελώντας. Η προοπτική μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης στηριγμένης σε συμμάχους που τάσσονται κατά της λιτότητας είχε προκαλέσει ανησυχίες στην Ευρώπη, ενάμιση χρόνο μετά την έξοδο της Πορτογαλίας από το διεθνές πρόγραμμα στήριξης.

«Αυτός ο παρά φύσιν γάμος, που ένωσε κόμματα υπέρ και κατά της Ευρώπης, έμοιαζε καταδικασμένος σε αποτυχία. Τελικά η σχέση αποδεικνύεται σταθερή επειδή οι σύμμαχοι του PS υποχρεώθηκαν να αποδεχθούν τους ευρωπαϊκούς κανόνες», εκτιμά ο πολιτειολόγος

Ζοζέ Αντόνιο Πάσος Παλμέιρα.

Εντούτοις «κανένας δεν τρώει κουτόχορτο», τονίζει ο πρωθυπουργός Αντόνιο Κόστα: «Το PCP δεν χρειάστηκε να ασπαστεί το ευρώ ή το Μπλοκ της αριστεράς να προσηλυτισθεί στο δημοσιονομικό σύμφωνο. Και το PS παρέμεινε ο κήρυκας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Επιδέξιος διαπραγματευτής, ο πρώην δήμαρχος της Λισαβόνας τετραγώνισε τον κύκλο: κατάφερε να καθησυχάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την δέσμευσή του να τιθασει τα ελλείμματα, χωρίς ωστόσο να αποξενωθεί από τους συμμάχους του της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Γι' αυτόν, δεν υπάρχει αμφιβολία: η Πορτογαλία πηγαίνει καλύτερα αφότου η συμμαχία που έχει συστήσει βρίσκεται στην εξουσία. «Η χώρα αναπνέει ήρεμα», τονίζει. Οι ευρωπαϊκές κυρώσεις αποφεύχθηκαν, το έλλειμμα βρίσκεται στο κατώτερο επίπεδο των τελευταίων 40 ετών (2,4% του ΑΕΠ), η ανεργία βρίσκεται στο 10,5%, η ανάπτυξη επέστρεψε το τρίτο τρίμηνο (0,8%): ο απολογισμός μοιάζει κολακευτικός, όμως το χρέος συνεχίζει να διογκώνεται, τα επιτόκια δανεισμού ανεβαίνουν, οι τράπεζες παραμένουν ευάλωτες και οι επενδυτές απρόθυμοι.

«Κανένας δεν θέλει να επενδύσει όταν ξέρει πως το Μπλοκ της αριστεράς και το PCP είναι αυτοί που αποφασίζουν στους κόλπους της κυβέρνησης», «διαβεβαιώνει» ο πρώην πρωθυπουργός της κεντροδεξιάς Πέδρο Πάσος Κοέλιο.

Έτσι οι Πορτογάλοι αργούν να αισθανθούν τα αποτελέσματα αυτής της ακόμη εύθραυστης βελτίωσης της κατάστασης.

«Η κυβέρνηση παίρνει λαϊκιστικά μέτρα που δεν διευθετούν τα προβλήματα, η καθημερινή ζωή μου δεν έχει βελτιωθεί. Η λιτότητα εξακολουθεί να είναι παρούσα», λέει ο Πάουλο Τομέ, ένα διοικητικό στέλεχος 37 ετών. «Η κατάσταση της χώρας είναι καλύτερη, αλλά η δική μου δεν έχει αλλάξει. Ορισμένοι φόροι μειώνονται, άλλοι αυξάνονται. Είναι φόροι πιο ανώδυνοι που επηρεάζουν τους πιο πλούσιους και φείδονται των πιο φτωχών», εξηγεί ο Πάουλο Νταβίντ, 42 χρόνων, ιδιωτικός οδηγός.

Μολονότι η κυβέρνηση τήρησε τις προεκλογικές υποσχέσεις της καταργώντας την υπερφορολόγηση των εισοδημάτων, επέβαλε επίσης μια σειρά αυξήσεων έμμεσων φόρων (οινοπνευματώδη, καπνός, αυτοκίνητα).

Το PS βρίσκεται στην κορυφή στις δημοσκοπήσεις με 37% έως 45% των προθέσεων ψήφου και ξεπερνάει κατά πολύ το PSD του οποίου ηγείται ο Πάσος Κοέλιο (30%) και το οποίο οι ψηφοφόροι συνδέουν στενά με τα τέσσερα χρόνια της δημοσιονομικής λιτότητας. Για τον πολιτειολόγο Αντόνιο Κόστα Πίντο, το πείραμα της πληθυντικής αριστεράς στην Πορτογαλία «συνέβαλε στο να αποφευχθεί η παρακμή του PS, αντίθετα με ό,τι συνέβη αλλού στην Ευρώπη». Ωστόσο, προειδοποιεί, «στην παραμικρή διεθνή κρίση, η Πορτογαλία θα ξαναβρεί τη λιτότητα και μια κυβέρνηση της δεξιάς», όπως συνέβη το 2011.

Πηγή: ΑΠΕ – ΜΠΕ